

8513

Repertoriumnummer 2016 / 5467
Datum van uitspraak 21 juni 2016
Rolnummer 2013/AR/1036

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Hof van beroep Brussel 21 juni 2016, IEF 16988; IEFbe 2274 (Sadlers & Sadlers tegen Nills's Fashion) en

p. 25 Rechtbank van Koophandel Brussel 25 maart 2013, IEF 16988; IEFbe 2274 (Sadlers & Sadlers tegen Nills's Fashion)

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Eindarrest

Hof van beroep Brussel

Gemeenschapsmodellen (niet-ingeschreven)
Auteursrecht

Arrest

Sadlers & Sadlers Ltd.
t/
Nill's Fashion CVBA

8^e kamer,
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

AANGEBODEN OP :

24-06-2016

~~NIET TE REGISTREREN~~
DE ONTVANGER

Geregistreerd in debet, ...bladen...
renvoeien, 2de Bijzonder registratiekantoor Brussel

24-06-2016

Boek 14 Blad 41 vak 657
Verschuldigd de zand...
DE ONTVANGER D'HOOGHE KV

1495, 24

euro, vierennegentig cent

copie FOD Economie

(wv. 178 - wet 6/11/2010)

COVER 01-00000473403-0001-0024-02-01-1

Art. 983 GW
Art. 792 + 805

SADLERS & SADLERS Ltd., vennootschap naar Iers recht, met maatschappelijke zetel te DUBLIN 2 - IERLAND, Lower Baggot Street 22,

appellante,

vertegenwoordigd door Mr. Joris DEENE loco Mr. Stéphane BERTOUILLE, advocaat te 1050 BRUSSEL, Louizalaan 283 bus 19;

tegen

NILL'S FASHION CVBA, met maatschappelijke zetel te 9340 LEDE, Vrijdagmarkt 40,

geïntimeerde,

vertegenwoordigd door Mr. Philip VAN DOORN loco Mr. Alex TALLON, advocaat te 1000 BRUSSEL, Zavelstraat 13.

Het hoger beroep is gericht tegen een vonnis dat op 25 maart 2013 werd uitgesproken door de rechtbank van koophandel te Brussel.

Er wordt geen akte van betekening van dit vonnis voorgelegd.

Het verzoekschrift tot hoger beroep werd tijdig voor appellante, Sadlers & Sadlers Ltd. (hierna "Sadlers"), neergelegd ter griffie van het hof op 17 mei 2013. Het is regelmatig naar de vorm.

I. De bestreden beslissing

1. Bij het bestreden vonnis heeft de eerste rechter :
  - de vordering van Sadlers ontvankelijk doch ongegrond verklaard en haar er derhalve van afgewezen;
  - de tegenvordering van Nill's Fashion ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond verklaard, met name in de mate waarin Sadlers veroordeeld werd tot betaling aan Nill's Fashion van een

- som van 8.947,50 euro, meer moratoire gerechtelijke intresten aan de wettelijke rentevoet vanaf 17 mei 2010 tot de dag der algehele betaling;
- het door Nill's Fashion meer gevorderde afgewezen;
  - Sadlers veroordeeld in de kosten van het geding.

II. De vorderingen van de partijen voor het hof

2. Sadlers verzoekt het hof om :

- het hoger beroep toelaatbaar, ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- het bestreden vonnis te vernietigen en dienvolgens, opnieuw recht doende :
- de oorspronkelijke vordering van Sadlers ontvankelijk en gegrond te verklaren en bijgevolg :
- wat de hoofdvordering van Sadlers betreft :
  - deze vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren;
  - dienvolgens, Nill's Fashion te veroordelen tot :
    - het betalen aan Sadlers van een bedrag van 57.574 euro ten titel van schadevergoeding, te vermeerderen met moratoire en gerechtelijke intresten aan de wettelijke rentevoet vanaf 1 augustus 2008;
    - het betalen aan Sadlers van een bedrag van 100.000 euro ten titel van morele schade, te vermeerderen met moratoire en gerechtelijke intresten aan de wettelijke rentevoet vanaf 1 augustus 2008;
    - het ter beschikking stellen van alle informatie welke Nill's Fashion in haar bezit heeft met betrekking tot de oorsprong en het distributienetwerk van namaak;
    - de kosten van het geding, begroot op 18.899,69 euro.
- wat de tegenvordering van Nill's Fashion betreft :
  - deze ontvankelijk doch ongegrond te verklaren.

3. Nill's Fashion verzoekt het hof :

- in hoofdde, het verzoekschrift van Sadlers nietig te verklaren en het hoger beroep derhalve af te wijzen als onontvankelijk;
- in ondergeschikte orde, indien het hof van oordeel is dat het hoger beroep van Sadlers ontvankelijk is, dit hoger beroep als ongegrond af te wijzen;

- het incidenteel beroep van Nill's Fashion ontvankelijk en gegrond te verklaren en derhalve de oorspronkelijke tegenvordering van Nill's Fashion gegrond te verklaren en Sadlers te veroordelen tot betaling aan Nill's Fashion van een bedrag van 42.123 euro, te vermeerderen met de compensatoire intresten aan de wettelijke rentevoet vanaf 25 mei 2009 (datum van het beschrijvend beslag) tot de datum van de algehele betaling;
- Sadlers te veroordelen tot betaling van de kosten van het geding van beide aanleggen, daarin begrepen de kosten van het deskundig onderzoek en de rechtsplegingsvergoeding begroot op 11.000 euro.

III. De relevante feiten

4. Sadlers is houder van het Uniemerken "Sarah Pacini", ingeschreven op 17 juli 2006 onder nummer 004032843, onder meer voor waren in klasse 25 van de classificatie van Nice, hetzij kledingstukken, schoenen, hoofddeksels.

Sadlers voert aan dat er in België 20 winkels worden uitgebaat onder het uithangbord "Sarah Pacini", waarin kleding wordt verhandeld onder het merk "Sarah Pacini". Zij had vóór 2009 eveneens een show room in de Trade Mart te 1020 Brussel, Atomiumplein 1.

Sadlers stelt dat zij op de tekeningen en modellen van de kledingstukken die zij verhandelt een auteursrecht kan laten gelden, en dat deze kledingstukken tevens niet-geregistreerde modellen zijn, waarop zij modelrechten kan laten gelden (zie infra).

5. Nill's Fashion is een onderneming die kleding verkoopt in haar showroom in de voormelde Trade Mart. Zij is gevestigd in dezelfde lokalen waarin destijds Sadlers was gevestigd. De lokalen in kwestie werden haar, na het vertrek van Sadlers, te huur aangeboden door de uitbaters van de Trade Mart. Nill's Fashion nam bij het vertrek van Sadlers een aantal winkelrekken en andere over van deze laatste.

De kleding die Nill's Fashion verhandelt, wordt te koop aangeboden onder het teken "Nill's Fashion".

6. Sadlers stelde in september 2009 vast dat Nill's Fashion in haar showroom in de Trade Mart kleding verkocht onder het teken "Nill's Fashion" waarvan zij oordeelde dat deze identiek was aan sommige modellen van kledingstukken uit haar eigen collectie.

Sadlers kocht daarop twee stuks van de volgens haar inbreukmakende waren van Nill's Fashion uit de lente-zomercollectie 2009 van deze laatste.

7. Bij verzoekschrift d.d. 20 mei 2009 verzocht Sadlers aan de Voorzitter van de rechtbank van koophandel te Brussel om gemachtigd te worden om over te gaan tot beslag inzake namaak in de lokalen van Nill's Fashion in de Trade Mart.

Recht doende op het verzoek van Sadlers werd op 22 mei 2009 een beschikking gewezen waarbij zij gemachtigd werd om tot het gevorderde beslag inzake namaak over te gaan. De heer Pierre Lejeune werd aangesteld als deskundige met de opdracht om over te gaan tot de toegestane beschrijvende en effectieve beslagmaatregelen.

Bij beschikking d.d. 25 mei 2009 werd, recht doende op een tweede verzoek tot beslag inzake namaak vanwege Sadlers, eveneens de heer M. Powis de Tenbossche aangesteld als deskundige, met dezelfde opdracht als de heer Lejeune, teneinde over te gaan tot beslag inzake namaak op het adres van de maatschappelijke zetel van Nill's Fashion in Dendermonde.

8. Op 30 september 2009 werd een dagvaarding betekend door Sadlers aan Nill's Fashion om te verschijnen voor de rechtbank van koophandel te Brussel.

9. Door de beide partijen werden er ter attentie van de deskundigen opmerkingen geformuleerd aangaande hun werkzaamheden.

10. In een schrijven d.d. 20 oktober 2009 dat door de raadsman van Nill's Fashion werd gericht tot deskundige Lejeune, werden de door Sadlers ingeroepen intellectuele eigendomsrechten, de beweerde inbreuk daarop door Nill's Fashion en de door Sadlers geëiste schadevergoeding uit hoofde daarvan, betwist.

11. Ter gelegenheid van het beslag inzake namaak werden er aanvankelijk acht modellen aan kledingstukken bij Nill's Fashion in beslag genomen.

Door middel van een schrijven d.d. 22 oktober 2009 liet de raadsman van Sadlers aan gerechtsdeurwaarder Vandemeulebroecke, die was overgegaan tot de betekening van de beschikkingen d.d. 22 en 25 mei 2009 aan Nill's Fashion en een proces-verbaal van de verrichtingen van het beslag inzake namaak had opgesteld, weten dat "handlichting" diende gegeven te worden van het beslag op de modellen van Nill's Fashion met de nummers 581, 523, 564, 589, 554 en 536. Het beslag op de modellen met nummers 506 en 563 van Nill's Fashion diende gehandhaafd te worden.

Een schrijven met dezelfde inhoud werd door de raadsman van Sadlers eveneens op 22 oktober 2009 verzonden naar deskundigen Lejeune en Powis de Tenbossche.

12. Op 28 oktober 2009 werd het verslag van de deskundigen opgesteld.

IV. Beoordeling

A. De ontvankelijkheid van het verzoekschrift tot hoger beroep van Sadlers

13. Volgens Nill's Fashion voldoet het verzoekschrift tot hoger beroep van Sadlers niet aan de vereisten van artikel 1057, 7° Ger.W.

Artikel 1057, 7° Ger.W. bepaalt :

"Met uitzondering van het geval waarin het hoger beroep bij conclusie wordt ingesteld, vermeldt de akte van hoger beroep, op straffe van nietigheid (...) de uiteenzetting van de grieven."

In strijd met hetgeen Nill's Fashion voorhoudt, heeft Sadlers wel degelijk in het verzoekschrift tot hoger beroep haar grieven aangaande het bestreden vonnis uiteengezet.

Dat Sadlers in haar verzoekschrift tot hoger beroep de inhoud van haar conclusies neergelegd voor de eerste rechter herneemt, neemt in casu niet weg dat (1) uit het verzoekschrift tot hoger beroep van Sadlers met zekerheid kan worden afgeleid om welke redenen zij het bestreden vonnis aanvecht, zodat Nill's Fashion weet waartegen zij zich moet verweren, en (2) dat aan de hand van het verzoekschrift tot hoger beroep het hof tevens de draagwijdte van de grieven van Sadlers tegen de bestreden beslissing kan beoordelen (met het oog op eventuele korte debatten).

Daarenboven betreft de door Nill's Fashion ingeroepen nietigheid een relatieve nietigheid. De toepassing van artikel 861 Ger.W. vereist in dit geval dat zij aantoont dat haar belangen geschaad zijn.

In casu toont Nill's Fashion niet aan dat een snelle afhandeling van de zaak verhinderd wordt door de wijze waarop Sadlers haar grieven tegen het bestreden vonnis in het verzoekschrift tot hoger beroep heeft geformuleerd, met name door de inhoud van haar conclusies neergelegd voor de eerste rechter te herhalen in haar verzoekschrift tot hoger beroep.

Uit de lezing van het bestreden vonnis blijkt dat daarin door de eerste rechter het standpunt van Nill's Fashion zoals uiteengezet voor de eerste rechter grotendeels werd bijgetreden. De inhoud van het verzoekschrift tot hoger beroep, die overeenstemt met de inhoud van de conclusies die voor Sadlers werden neergelegd voor de eerste rechter, maakt een weerlegging uit van het standpunt van Nill's Fashion dat de eerste rechter grotendeels gevolgd is. In die zin bevat het verzoekschrift tot hoger beroep van Sadlers wel degelijk de grieven tegen het bestreden vonnis. Nill's Fashion toont niet aan en maakt zelfs niet aannemelijk dat zij in de gegeven omstandigheden niet bij machte was om (op korte termijn) te antwoorden op de grieven van Sadlers tegen het bestreden vonnis zoals uiteengezet in het verzoekschrift tot hoger beroep.

Een vertraging van de beroepsprocedure, laat staan een belangenschade hierdoor in hoofde van Nill's Fashion, staat in de hiervoor uiteengezette omstandigheden niet vast.

Het hof besluit dat het middel van onontvankelijkheid dat door Nill's Fashion wordt opgeworpen, ongegrond is.

B. De grond van het geschil

De hoofdvordering van Sadlers

Het ingeroepen modelrecht en de beweerde inbreuk daarop

14. Sadlers voert aan dat de twee kledingstukken (jurk en trui) die bij haar de respectieve nummers 2912 en 3221 dragen, modelrechtelijk beschermd zijn. Het betreft volgens haar niet-ingeschreven modellen waarop Verordening (EG) nr. 6/2002 van de Raad van 12 december 2001 betreffende Gemeenschapsmodellen (hierna "GMV" of "de Verordening") van toepassing is.

Sadlers voert aan dat Nill's Fasion zich heeft schuldig gemaakt aan namaak van de twee voormelde niet-ingeschreven modellen van Sadlers, door de commercialisering van de modellen die bij Nill's Fashion gekend zijn onder de nummers 506 en 563 (respectievelijk een jurk en een trui).

Hetgeen voorafgaat wordt door Nill's Fashion betwist.

15. Krachtens artikel 2.1 a) GMV wordt een Gemeenschapsmodel beschermd als een "niet-ingeschreven Gemeenschapsmodel" indien het op de bij deze verordening bepaalde wijze voor het publiek beschikbaar is gesteld.

Krachtens artikel 4, 1. GMV wordt een model als Gemeenschapsmodel beschermd voor zover het nieuw is en een eigen karakter heeft.

Artikel 5 GMV definieert het begrip "nieuwheid" als volgt :

1. Een model wordt als nieuw beschouwd, indien geen identiek model voor het publiek beschikbaar is gesteld:

a) bij een niet-ingeschreven Gemeenschapsmodel, vóór de datum waarop het model waarvoor bescherming wordt gevraagd voor het eerst voor het publiek beschikbaar is gesteld;

(...)

Artikel 5, lid 2 GMV bepaalt dat modellen worden geacht identiek te zijn, indien de kenmerken ervan slechts in onbelangrijke details verschillen.

Voormeld artikel 5 vereist een objectieve nieuwheid. Alle identieke modellen die ooit vóór de depot- of voorrangdatum voor het publiek beschikbaar zijn gesteld, doen afbreuk aan deze nieuwheid.

Om de nieuwheid te beoordelen moet een vergelijking gebeuren tussen het model, met andere woorden het uiterlijk waarvoor bescherming wordt gezocht, en andere individuele modellen die reeds gekend zijn, waarbij de vergelijking in zijn geheel moet plaatsvinden en dus niet kenmerk per kenmerk van de betrokken modellen.

Artikel 6 GMV definieert de notie van "eigen karakter" als volgt :

PAGE 01-00000473403-0008-0024-02-01-4

1. Een model wordt geacht een eigen karakter te hebben, indien de algemene indruk die het bij de geïnformeerde gebruiker wekt, verschilt van de algemene indruk die bij die gebruiker wordt gewekt door modellen die voor het publiek beschikbaar zijn gesteld :

a) bij een niet-ingeschreven Gemeenschapsmodel, vóór de datum waarop het model waarvoor bescherming wordt aangevraagd voor het eerst voor het publiek beschikbaar is gesteld;

(...)

2) Bij de beoordeling van het eigen karakter wordt rekening gehouden met de mate van vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling van het model.

Considerans 14 van de preambule van de Verordening stelt met betrekking tot het "eigen karakter" het volgende :

Het criterium voor de beoordeling van het eigen karakter van een model moet het duidelijke verschil zijn tussen de algemene indruk die wordt gewekt bij een geïnformeerde gebruiker die het model bekijkt, en die welke bij hem wordt gewekt door het vormgevingserfgoed, met inachtneming van de aard van het voortbrengsel waarop het model wordt toegepast of waarin het is verwerkt en in het bijzonder van de bedrijfstak waarmee het verbonden is en de mate van vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling van het model.

Wanneer er weinig ruimte is voor verschillen, kan het eigen karakter bereikt worden met relatief geringe verschilpunten in vergelijking tot vroegere modellen. Kleine verschilpunten kunnen hier een andere algemene indruk geven.

De beoordeling van de nieuwheid en van het eigen karakter gebeurt door de geïnformeerde gebruiker.

De geïnformeerde gebruiker is noch fabrikant, noch verkoper van de voortbrengselen waarin het betrokken model wordt verwerkt of wordt toegepast (Gerecht, 18 maart 2010, zaak T-9/07, Grupo Promer Mon Graphic t/ BHIM en PepsiCo Inc., curia.europe.eu).

De hoedanigheid van "gebruiker" impliceert dat de betrokken persoon het voortbrengsel waarin het model is verwerkt, gebruikt in overeenstemming met de doelstelling ervan (Gerecht, 22 juni 2010, zaak T-153/08, Shenzhen t/BHIM, curia.europe.eu).

YSCC

De Verordening bevat geen definitie van het begrip „geïnformeerde gebruiker”. Dit begrip dient evenwel te worden opgevat als een tussencategorie tussen de – op het gebied van het merkenrecht gehanteerde – gemiddelde consument, van wie geen enkele specifieke kennis wordt verwacht en die de strijdige merken in de regel niet rechtstreeks vergelijkt, en de vakman met grondige technische deskundigheid. Het begrip “geïnformeerde gebruiker” kan derhalve aldus worden opgevat dat het betrekking heeft op een gebruiker die niet slechts gemiddeld, maar in hoge mate aandachtig is, hetzij door zijn persoonlijke ervaring, hetzij door zijn uitgebreide kennis van de betrokken sector (HvJ EU 20 oktober 2011, C-281/10 P, PepsiCo Inc. v Grupo Promer en BHIM, www.curia.europa.eu, nr. 53).

Wat het aandachtsniveau van de geïnformeerde gebruiker betreft, is deze weliswaar niet de redelijk geïnformeerde, omzichtige en oplettende gemiddelde consument die een model gewoonlijk als een geheel waarneemt en niet op de verschillende details ervan let (zie, naar analogie, Hof van Justitie 22 juni 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97 P, Jurispr. blz. I-3819, nrs. 25 en 26), maar evenmin de vakman die in detail de minieme verschillen die mogelijk tusschen de conflicterende modellen bestaan, kan onderscheiden. Het bijvoeglijke naamwoord „geïnformeerde” suggereert dan ook dat de gebruiker, zonder een ontwerper of een technisch deskundige te zijn, de in de betrokken sector bestaande verschillende modellen kent, een zekere kennis bezit met betrekking tot de elementen die deze modellen over het algemeen bevatten, en door zijn belangstelling voor de betrokken voortbrengselen blijkt geeft van een vrij hoog aandachtsniveau bij gebruik ervan (HvJ EU 20 oktober 2011, reeds geciteerd, nr. 59).

Artikel 7 GMV bepaalt het volgende:

1. Voor de toepassing van de artikelen 5 en 6 wordt een model geacht voor het publiek beschikbaar te zijn gesteld, indien dit gepubliceerd is na inschrijving of op andere wijze, of tentoongesteld, in de handel gebracht of anderszins openbaar gemaakt is vóór de in artikel 5, onder a) en artikel 6, lid 1, onder a), genoemde datum (...), tenzij deze feiten bij een normale gang van zaken redelijkerwijs niet ter kennis konden zijn gekomen van ingewijden in de betrokken sector die in de Gemeenschap werkzaam zijn. Het model wordt echter niet geacht voor het publiek beschikbaar te zijn gesteld, louter omdat het onder uitdrukkelijke of stilzwijgende voorwaarde van geheimhouding aan een derde bekendgemaakt is.

Krachtens artikel 14 GMV komt het recht op het Gemeenschapsmodel toe aan de ontwerper of zijn rechtverkrijgende. Wanneer twee of meer personen gezamenlijk een model hebben ontwikkeld, komt hun het recht op het Gemeenschapsmodel gezamenlijk toe. Wanneer evenwel een model door een werknemer in de uitoefening van zijn functie of volgens de

instructie van zijn werkgever wordt ontwikkeld, komt het recht op het Gemeenschapsmodel aan de werkgever toe, tenzij bij overeenkomst anders is bepaald of tenzij de toepasselijke nationale wetgeving een andersluidende bepaling bevat.

Krachtens artikel 19, lid 1 GMV verleent een ingeschreven Gemeenschapsmodel de houder ervan het uitsluitende recht om het te gebruiken en om derden aan wie hij hiertoe geen toestemming heeft gegeven, te beletten het te gebruiken. Onder dit gebruik wordt met name verstaan het vervaardigen, aanbieden, in de handel brengen, invoeren of uitvoeren of gebruiken van een voortbrengsel waarin het model is verwerkt of waarop het is toegepast, alsmede het voor deze doeleinden in voorraad hebben van dat voortbrengsel.

Artikel 10, lid 1 GMV bepaalt dat de door het gemeenschapsmodel verleende bescherming elk model omvat dat bij de geïnformeerde gebruiker geen andere algemene indruk wekt.

Krachtens artikel 10, 2 VGM wordt bij het beoordelen van de draagwijdte van de bescherming rekening gehouden met de mate van vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling van het model.

Door het Hof van Justitie werd in de zaak Karen Millen (HvJ EU 19 juni 2014, C-345/13, www.curia.europa.eu) het volgende geoordeeld :

- 1) *Artikel 6 van verordening (EG) nr. 6/2002 van de Raad van 12 december 2001 betreffende gemeenschapsmodellen moet aldus worden uitgelegd dat een model slechts kan worden geacht een eigen karakter te hebben indien de algemene indruk die dat model bij de geïnformeerde gebruiker wekt, verschilt van de algemene indruk die bij diezelfde gebruiker wordt gewekt niet door een combinatie van afzonderlijke kenmerken van meerdere oudere modellen, maar door een of meer individueel beschouwde oudere modellen.*
- 2) *Artikel 85, lid 2, van verordening nr. 6/2002 moet aldus worden uitgelegd dat de houder van een niet-ingeschreven gemeenschapsmodel, opdat een rechtbank voor het gemeenschapsmodel dit model als rechtsgeldig beschouwt, niet hoeft te bewijzen dat dit model een eigen karakter in de zin van artikel 6 van deze verordening heeft, maar enkel moet aangeven in welk opzicht dat model een eigen karakter heeft, dat wil zeggen dat hij moet aangeven welk kenmerk of welke kenmerken van het betrokken model, volgens hem, dat model een eigen karakter geven.*

16. Aan de hand van de neergelegde stukken stelt het hof vast dat de jurk en de trui van Sadlers de volgende kenmerken vertonen :

- de jurk wordt van boven naar beneden aanzienlijk breder, waarna hij helemaal onderaan plots weer aanzienlijk smaller wordt; aan de onderkant heeft de jurk hierdoor een bolvorm; de onderkant van de jurk vertoont hierdoor ook veel franjes; aan de voorzijde van de jurk werd een grote zak met plooien aangebracht; aan de achterzijde van de jurk bevinden zich links en rechts telkens een lint; beide linten lopen door de bovenste kant van een tweede zak; de beide linten zijn door een knoop vrij los verbonden en doen het volume van de jurk zwellen; het geheel geeft de aanblik van een kangoeroebuidel die aan de achterzijde wordt opgehouden door het samenknopen van twee linten;
- de trui is gebreid (er werd dunne wol gebruikt, wat een effect van luchtig breiwerk geeft) en heeft een omslag ter hoogte van de V-hals; het is een zogenaamde "cache-coeur" : aan de voorkant worden de zijkanten van de trui over elkaar geslagen en op hun plaats gehouden door twee linten - , te weten een lint bevestigd halverwege de linkerkant van de trui en een lint bevestigd halverwege de rechterkant van de trui - die aan de achterzijde van de trui ter hoogte van het middel samengeknoot worden; de trui is middellang (hij komt achteraan tot onder de heup; aan de voorzijde komt hij ter hoogte van de helft van de bovenbenen).

17. De jurk en de trui waarop Sadlers modelrechten laat gelden, maakten deel uit van haar herfst-wintercollectie 2008 en van haar lente-zomercollectie van 2009. Deze modellen werden voorafgaand aan respectievelijk de herfst en de lente van 2009 Sadlers naar de agenten en haar importeurs gestuurd (stuk 2 van Sadlers, zijnde boeken met de modellen, technische blaadjes met gegevens, foto's, enz..., stukken 25 en 26 van Sadlers). De modellen met nummers 2912 en 3221 kwamen respectievelijk op de markt op 21 januari 2008 (collectie lente-zomer 2008) en 23 juli 2008 (collectie herfst-winter 2009). De modellen lagen in de winkels en werden daarmee door Sadlers voor het publiek van de Europese Unie beschikbaar gesteld, in augustus 2008, hetgeen door Nill's Fashion niet wordt betwist.

De modellen 506 en 563 van Nill's Fashion maken volgens Sadlers deel uit van haar lente-zomercollectie 2009 en zijn dus later voor het publiek beschikbaar gesteld dan de modellen van Sanders gekend onder nummers 2912 en 3221. Dit wordt evenmin door Nill's Fashion betwist.

18. Alleen jurken en truien die voor de voorrangdatum voor het publiek beschikbaar werden gesteld, zijn nieuwigheidsschadelijk.

In casu is de voorrangdatum augustus 2008 wat de jurk en trui van Sadlers betreft.

De geïnformeerde gebruiker is in casu een gebruiker van jurken en truien (confectie) van de Unie, die niet slechts gemiddeld, maar in hoge mate aandachtig is, hetzij door haar persoonlijke ervaring, hetzij door haar uitgebreide kennis van de betrokken sector, hetzij deze van de jurken en truien (confectie). Zonder een ontwerper of een technisch deskundige te zijn, kent zij de in de betrokken sector bestaande verschillende modellen van jurken en truien, bezit zij een zekere kennis met betrekking tot de elementen die deze modellen over het algemeen bevatten, en geeft zij door haar belangstelling voor de betrokken voortbrengselen blijk van een vrij hoog aandachtsniveau bij het gebruik ervan.

Wanneer het hof de jurk en trui van Sadlers vergelijkt met elk van de door Nill's Fashion neergelegde jurken en truien die dateren van vóór augustus 2008, stelt het hof vast dat :

- aangaande de jurk van Sadlers en rekening houdend met het gegeven dat de mate van vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling van het model relatief groot is : dat de jurken die dateren van vóór augustus 2008 telkens, elk op zich individueel vergeleken met de jurk van Sadlers, in belangrijke details verschillen van de jurk van Sadlers (er is geen kangoeroebuidel, de ballonvorm onderaan de jurk is aanzienlijk minder uitgesproken in vergelijking met deze van de jurk van Sadlers, er zijn geen franjes onderaan de jurk en/of het betreft geen jurk maar wel een kleed), waardoor de jurk van Sadlers, in haar geheel beschouwd, een algemene indruk wekt bij de geïnformeerde gebruiker, die duidelijk verschilt van de algemene indruk die bij de geïnformeerde gebruiker wordt gewekt door de jurken die dateren van vóór augustus 2008;
- aangaande de trui van Sadlers en rekening houdend met het gegeven dat de mate van vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling van het model relatief groot is : dat de truien die dateren van vóór augustus 2008 telkens, elk op zich individueel vergeleken met de trui van Sadlers, in belangrijke details verschillen van de trui van Sadlers (de door Nill's Fashion voorgelegde truien betreffen geen van allen "cache-coeurs", de linker- en rechterzijde van de voorzijde van de truien eindigen in een punt, of de truien vertonen uitgesproken franjes aan de linker- en rechter voorzijde daarvan), waardoor de trui van Sadlers, in haar geheel beschouwd, een algemene indruk wekt bij de geïnformeerde gebruiker, die duidelijk verschilt van de algemene indruk die bij de geïnformeerde gebruiker wordt gewekt door de truien die dateren van vóór augustus 2008;

Nill's Fasion bewijst niet hetgeen zij aanvoert, te weten dat de elementen van de jurk en trui van Sadlers, alsook de combinatie daarvan, behoren tot het vormgevingserfgoed.

Het hof oordeelt dat de modellen waarvoor bescherming wordt gevraagd (jurk en trui van Sadlers) vóór de datum waarop ze voor het eerst voor het publiek beschikbaar waren gesteld, nieuw waren en een eigen karakter hadden.

Het hof besluit dat de jurk en de trui van Sadlers (modellen met nummers 2912 en 3221) modelrechtelijk beschermd zijn (niet-geregistreerde modellen), aangezien zij aan alle voorwaarden daarvoor voldoen.

19. Nill's Fashion voert aan dat Sadlers er niet in slaagt om aan te tonen dat zij de schepper is van de kledingstukken waarvoor zij modelrechtelijke bescherming inroept.

In casu geldt artikel 14 GMV, hiervoor vermeld. het recht op het Gemeenschapsmodel komt toe aan de ontwerper of zijn rechtverkrijgende.

Sadlers wordt vermoed de ontwerper te zijn van de jurk en trui die bij haar gekend zijn onder de nummers 2912 en 3221. Als ontwerper van deze niet-geregistreerde modellen komt haar het recht daarop toe.

Zelfs wanneer de jurk en trui van Sadlers door een werknemer in de uitoefening van zijn functie of volgens de instructie van Sadlers zou zijn ontwikkeld, komt het recht op het Gemeenschapsmodel aan Sadlers als werkgever toe, bij gebrek aan bijgebrachte overeenkomst waarin anders is bepaald of andersluidende toepasselijke nationale wetgeving.

20. Nill's Fashion betwist dat de kledingstukken met nrs. 506 en 563 die zij verhandeld heeft, namaak uitmaken van de respectieve modellen van Sadlers, bij haar gekend onder nummers 2912 en 3221.

Het hof stelt dienaangaande vast dat de jurk die door Nill's Fashion gecommmercialiseerd werd onder nummer 506, identiek is aan de jurk van Sadlers bij haar gekend onder nummer 2912.

Volgens Nill's Fashion werd haar jurk in een andere stof uitgevoerd dan deze van Sadlers en zijn de beide jurken daardoor duidelijk onderscheiden. Voor zover dit al het geval zou zijn (het hof beschikt niet over de nodige stukken die het moeten toelaten om zich hiervan te

vergewissen), kan Nill's Fashion hieruit geen nuttig middel putten, aangezien dat dit beweerde verschil in materiaalkeuze in casu niet toelaat om de litigieuze jurk van Nill's Fashion en deze van Sadlers van elkaar te onderscheiden, en een onbelangrijk detail betreft.

Wat de litigieuze trui betreft van Nill's Fashion, geldt dat deze vrijwel identiek is aan deze van Sadlers. Het enige zeer geringe verschil tussen beide, dat in casu dient bestempeld te worden als een onbelangrijk detail, is een klein verschil in lengte (de trui van Nill's Fashion lijkt op de foto's die deel uitmaken van het deskundig verslag iets korter dan deze van Sadler). De lengte van een gebreide trui kan echter verschillen in functie van de corpulentie van de persoon die hem draagt (zie trouwens de foto's die deel uitmaken van het deskundig verslag), zodat dit element de indruk van identiteit tussen de trui van Nill's Fashion en deze van Sadlers niet wegneemt.

De litigieuze jurk en trui van Nill's Fashion maken modellen uit die bij de geïnformeerde gebruiker geen andere algemene indruk wekken dan de jurk, respectievelijk trui van Sadlers. Door de overname in de litigieuze jurk en trui van de kenmerken van de jurk en trui van Sadlers, geven de jurk en trui van Nill's Fashion dezelfde totaalindruk voor de geïnformeerde gebruiker als deze van Sadlers.

Het hof besluit dat de kledingstukken met nummers 506 en 563 die verhandeld werden door Nill's Fashion inbreuk plegen op de modelrechten van Sadlers op de jurk en trui bij haar gekend onder nummers 2912 en 3221.

Als houder van het modelrecht op de jurk en trui bij haar gekend onder nrs. 2912 en 3221 (niet-ingeschreven Gemeenschapsmodellen) kan Sadlers zich beroepen op de artikelen 19 en 89 Verordening 6/2002 om derden aan wie zij daartoe geen toestemming heeft gegeven, te beletten en te horen verbieden ze te gebruiken. Onder dit gebruik wordt met name verstaan het vervaardigen, aanbieden, in de handel brengen, invoeren, uitvoeren of gebruiken van een voortbrengsel waarin het model is verwerkt of waarop het is toegepast, alsmede het voor deze doeleinden in voorraad hebben van dat voortbrengsel.

Het ingeroepen auteursrecht en de beweerde inbreuk daarop

21. De eventuele bescherming van een werk uit hoofde van het Gemeenschapsmodel krachtens de GMV, laat de bescherming uit hoofde van het auteursrecht onverlet.

22. Opdat een werk bescherming zou genieten onder de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten, thans de artikelen XI. 165 en volgende WER, moet het werk in een bepaalde vorm zijn uitgedrukt en moet het aan de originaliteitsvoorwaarde voldoen.

Nationale wetgeving moet zoveel mogelijk worden uitgelegd in het licht van de bepalingen van het Europees recht. De bevoegde nationale autoriteiten en rechters dienen aan bepalingen van nationaal recht een uitlegging te geven die zo veel mogelijk verenigbaar is met de doelstellingen van Europese Richtlijnen, of met andere woorden om hun nationale wetgeving richtlijnconform te interpreteren.

Richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij, die geharmoniseerde rechtsregels op het gebied van het auteursrecht vaststelt, is, zoals blijkt uit de punten 4, 9 tot en met 11 en 20 van de considerans ervan, gebaseerd op het beginsel dat werken slechts auteursrechtelijk beschermd worden wanneer zij oorspronkelijk zijn, in die zin dat zij een eigen intellectuele schepping van de maker zijn (HvJ EU 16 juli 2009, nr C-5/08, Infopacq tegen Danske Dagblades Forening, www.curia.europa.eu) (zie ook HvJ EU 1 december 2011, C-145/10, Eva-Maria Painer tegen Standard VerlagsGmbH, punten 87 tot 89, www.curia.europa.eu).

Originaliteit (oorspronkelijkheid) houdt anderzijds niet in dat het werk geheel en in alle opzichten nieuw zou zijn. Zelfs indien bestanddelen van een werk bestaan uit elementen die, afzonderlijk beschouwd, als dusdanig geen intellectuele schepping vormen van de auteur die ze gebruikt, kan de auteur via de keuze, de schikking en de combinatie van deze elementen op een oorspronkelijke wijze, uitdrukking aan zijn creatieve geest geven en tot een resultaat komen dat een intellectuele schepping vormt (cfr. Hof van Justitie, 16 juli 2009, nr C-5/08, Infopacq tegen Danske Dagblades Forening, randnummer 45, www.curia.europa.eu).

Aan het oorspronkelijkheids criterium wordt daarentegen niet voldaan wanneer de uitdrukking van de onderdelen van een werk door hun technische functie wordt bepaald, aangezien de verschillende manieren om een idee uit te voeren dan zodanig beperkt zijn dat het idee samenvalt met de uitdrukking ervan. In een dergelijk geval kan de auteur door middel van de onderdelen van een werk onmogelijk uitdrukking geven aan zijn creatieve geest en tot een resultaat komen dat een eigen intellectuele schepping vormt (HvJ 22 december 2010, Bezpečnostní softwarová asociace – Svaz softwarové ochrany tegen Ministerstvo kultury, C-393/09, randnummers 49 en 50, www.curia.europa.be), inzake databanken).

De mate van kunstzinnige of artistieke waarde is geen criterium om te bepalen of een werk al dan niet auteursrechtelijke bescherming geniet.

Dat een werk een vorm zou gekregen hebben die zou passen binnen een bepaalde stijl of modetrend, sluit niet uit dat het zou gaan om een schepping van de geest.

23. Om in concreto na te gaan of de jurk en trui van Sadlers auteursrechtelijke bescherming genieten, moet, gelet op hetgeen voorafgaat, worden nagegaan of bij het ontwerpen ervan de ontwerper zijn creatieve vaardigheden op een originele manier tot uiting heeft kunnen brengen door het maken van vrije en creatieve keuzes en zo in staat is geweest zijn werk een persoonlijke noot te geven.

In casu oordeelt het hof aan de hand van de stukken die in zijn bezit zijn, dat dit wel degelijk het geval is.

De kenmerken van de jurk en trui van Sadlers waarop zij auteursrecht laat gelden, werden hiervoor reeds beschreven en opgesomd.

De auteur van de voormelde jurk en trui, die in casu over een relatief grote mate van vrijheid beschikte bij het ontwikkelen van zijn ontwerpen, heeft via de keuze, de schikking en de combinatie van de respectieve elementen/kenmerken ervan, op een oorspronkelijke wijze uitdrukking gegeven aan zijn creatieve geest en is tot een resultaat gekomen dat een intellectuele schepping vormt.

Nill's Fashion blijft in gebreke om aan te tonen of zelfs maar aannemelijk te maken dat de jurk en trui waarvan sprake, die deel uitmaakten van de door Sadlers verhandelde collectie van respectievelijk lente-zomer 2009 en herfst-winter 2008 en vanaf augustus 2008 in de winkels beschikbaar waren, toen niet origineel waren.

Uit geen enkel bijgebracht element of stuk van het dossier van Nill's Fashion blijkt dat er vóór augustus 2008 een jurk of trui bestond met een vormgeving die in haar totaalbeeld gelijkend was aan deze van de jurk of trui van Sadlers. De jurk en trui van Sadlers blijken in hun vormgeving en totaalbeeld in grote mate af van de jurk en trui van Sadlers. Zij geven een onderscheiden indruk.

De gemaakte keuzes van de auteur van de jurk en trui waren op het ogenblik van de creatie ervan origineel en niet voor de hand liggend. Op het ogenblik waarop deze jurk en trui door

de ontwerper ervan in het leven werden geroepen, onderscheidten zij zich van de op dat ogenblik bestaande andere jurken en truien, minstens wordt het tegendeel door Nill's Fashion niet aangetoond of aannemelijk gemaakt.

24. Nill's Fashion voert ten onrechte aan dat Sadlers niet aantoont dat zij titularis is van de auteursrechten op de litigieuze kleding.

Krachtens artikel XI. 165 § 1 WER heeft alleen de auteur van een werk van letterkunde of kunst het recht om het op welke wijze of in welke vorm ook (direct of indirect, tijdelijk of duurzaam, volledig of gedeeltelijk) te reproduceren of te laten reproduceren.

De oorspronkelijke auteur is de natuurlijke persoon die het werk heeft gecreëerd. Tenzij het tegendeel is bewezen, wordt eenieder als auteur aangemerkt wiens naam of letterwoord waarmee hij te identificeren is, als dusdanig op het werk, op een reproductie van het werk, of bij een mededeling aan het publiek ervan vermeld wordt. Dit geldt niet enkel voor de oorspronkelijke auteur, doch tevens voor rechtverkrijgenden, ook indien deze rechtspersonen zijn. Het woord "eenieder" sluit rechtspersonen niet a priori uit (Cass. 12 juni 1998, C970254/F, www.cassatie.be): diegene wiens handtekening/naam de creatie draagt, wordt vermoed titularis van het auteursrecht te zijn (artikel XI. 170 WER en artikel 15.1 Conventie van Bern van 9 september 1886 voor de bescherming van werken van letterkunde en kunst, aangevuld te Parijs op 4 mei 1896, herzien te Berlijn op 13 november 1908, aangevuld te Bern op 20 maart 1914, herzien te Rome op 2 juni 1928, te Brussel op 24 juli 1971).

In casu is het Uniemerkt "Sarah Pacini", waarvan Sadlers de houder is, aangebracht op haar kledingmodellen met nrs. 2912 en 3221.

Sadlers, die aan de hand van haar merk geïdentificeerd wordt, wordt zodoende als auteur van deze werken aangemerkt. Zij wordt vermoed de auteur van deze werken te zijn.

Nill's Fashion blijkt in gebreke om het tegendeel te bewijzen.

25. Nill's Fashion betwist ten onrechte dat de kledingstukken met nummers 506 en 563 die zij verhandeld heeft, namaak uitmaken van de respectieve auteursrechtelijk beschermde kledingstukken van Sadlers die verkocht worden onder nummers 2912 en 3221.

De jurk die door Nill's Fashion gecommmercialiseerd werd, is identiek aan deze van Sadlers.

Volgens Nill's Fashion werd haar jurk in een andere stof uitgevoerd dan deze van Sadlers en zijn de beide jurken daardoor duidelijk onderscheiden. Voor zover dit al het geval zou zijn (het hof beschikt niet over de nodige stukken die het moeten toelaten om zich hiervan te vergewissen), kan Nill's Fashion hieruit geen nuttig middel putten, aangezien dat dit beweerde verschil in materiaalkeuze in casu niet toelaat om de litigieuze jurk van Nill's Fashion en deze van Sadlers van elkaar te onderscheiden.

Wat de litigieuze trui betreft van Nill's Fashion, geldt dat deze vrijwel identiek is aan deze van Sadlers. Het enige zeer geringe verschil tussen beide is een klein verschil in lengte (de trui van Nill's Fashion lijkt op de foto's die deel uitmaken van het deskundig verslag iets korter dan deze van Sadlers). De lengte van een gebreide trui kan echter verschillen in functie van de corpulentie van de persoon die hem draagt (zie trouwens de foto's die deel uitmaken van het deskundig verslag), zodat dit element de indruk van identiteit tussen de trui van Nill's Fashion en deze van Sadlers niet wegneemt.

De litigieuze jurk en trui nemen alle bijzondere elementen/kenmerken over van de jurk en trui van Sadlers en schikt en combineert deze op dezelfde wijze als het geval is voor de jurk en trui van Sadlers.

Het hof besluit dat de kledingstukken met nummers 506 en 563 die verhandeld werden door Nill's Fashion wel degelijk inbreuk plegen op de auteursrechten van Sadlers op de kledingstukken verhandeld onder nummers 2912 en 3221.

Als houder van de auteursrechten op de jurk en trui die bij Sadlers gekend zijn onder nummers 2912 en 3221 kan zij de staking vorderen van de inbreuk door Nill's Fashion op het auteursrecht van Sadlers op deze jurk en trui.

De door Sadlers gevorderde schadevergoeding

26. Sadlers vordert uit hoofde van de inbreuken waaraan Nill's Fashion zich schuldig heeft gemaakt, een schadevergoeding van (1) 57.574 euro, meer moratoire en gerechtelijke intresten aan de wettelijke rentevoet vanaf 1 augustus 2008, zijnde de eerste datum waarop de kledingstukken met nummers 2912 en 3221 van Sadlers op de markt werden gebracht, en van (2) 100.000 euro, ex aequo et bono geraamd.

2524

Wat de eerste schadepost van Sadlers betreft, stelt het hof vast dat er door Nill's Fashion 207 inbreukmakende jurken en 154 inbreukmakende truien werden verkocht.

Sadlers beweert dat hieruit kan worden afgeleid dat zij door de namaak van Nill's Fashion de kans verloor om 207 jurken met nummers 2912 en 154 truien met nummers 3221 te verkopen.

Het hof stelt vast dat indien Sadlers inderdaad 207 jurken en 154 truien minder heeft verkocht door de verkoop van de nagemaakte modellen/ontwerpen van Nill's Fashion, de winstderving die Sadlers daardoor heeft geleden, 32.441,17 euro bedraagt :

- 116,92 euro (verkoopprijs van de jurk, exclusief BTW), onder aftrek van 34,35 euro (aankoopprijs, exclusief BTW) = 82,57 euro x 207 stuks = 17.091,99 euro, exclusief BTW;
- 136,67 (verkoopprijs van de trui, exclusief BTW), onder aftrek van 37 euro (aankoopprijs, exclusief BTW) = 99,67 euro x 154 = 15.349,18 euro.

Wat de tweede schadepost van Sadlers betreft, met name haar beweerd gelezen verlies, oordeelt het hof dat zij niet bewijst hetgeen zij aanvoert, met name dat er aan de kleding/modellen/ontwerpen die zij verkoopt onder het merk "Sarah Pacini", een groot prestige is verbonden of nog dat de kledingmodellen en ontwerpen van Sadlers een belangrijke reputatie hebben opgebouwd en een aanzienlijk cliënteel. Gelet op de elementen waarover het hof beschikt, oordeelt het hof dat de kledingmodellen/ontwerpen van Sadlers een gemiddelde bekendheid en een gemiddeld prestige genieten.

Sadlers bewijst niet voldoende naar recht dat de namaakjurken – en truien van Nill's Fashion van slechte kwaliteit waren. Dat de deskundigen aangesteld in het kader van het beslag inzake namaak dit zouden verklaard hebben, levert niet voldoende het bewijs van deze bewering. Behoudens foto's van de namaakkleding worden er dienaangaande geen andere stukken neergelegd. Aan de hand van de foto's van de betrokken namaakkleding kan niet afgeleid worden dat deze van slechte kwaliteit is. De bewering van de deskundigen is niet gemotiveerd.

Er wordt evenmin door Sadlers bewezen dat Nill's Fashion haar modellen/ontwerpen aanbiedt aan dumpingprijzen of door middel van verkopen "in het zwart".

De door Sadlers geleden morele schade wordt, rekening houdend met hetgeen voorafgaat, met name met de aantasting door de namaakkleding van het prestige en de bekendheid van de kledingmodellen en ontwerpen van Sadlers, alsook met de andere feitelijke elementen van

de zaak (het aantal stuks verkochte namaakkleding), ex aequo et bono, begroot op 10.000 euro.

Op de voormelde bedragen van 32.441,17 euro en 10.000 euro zijn slechts intresten aan de wettelijke rentevoet verschuldigd vanaf de gemiddelde datum van de inbreuken, die het hof bepaalt op 28 oktober 2009 (datum verslag beslag inzake namaak).

De kosten van het beslag inzake namaak die door Sadlers gemaakt werden, zijn een element van haar schade. De kosten waarvan sprake worden door Sadlers begroot op 7.423,42 euro (kosten en ereloon deskundigen beslag inzake namaak), begroting waaromtrent Nill's Fashion geen betwisting voert.

De door Sadlers gevorderde terbeschikkingstelling van informatie

27. Sadlers vordert dat Nill's Fashion alle informatie zou ter beschikking stellen die in haar bezit is en die betrekking heeft op de oorsprong en het distributienetwerk van de namaak.

Sadlers toont echter niet aan en maakt evenmin aannemelijk dat deze informatie voor haar van enig nut kan zijn.

Zij had de gelegenheid om deze informatie te bekomen via het beslag inzake namaak waartoe zij liet overgaan. Blijkbaar vond zij het toen niet nuttig om de betrokken informatie destijds te bekomen.

De door haar thans ingestelde vordering is in de voormelde omstandigheden ongegrond.

De tegenvordering van Nill's Fashion

28. Nill's Fashion vordert dat Sadlers zou veroordeeld worden tot betaling aan haar van een schadevergoeding van 17.895 euro + 19.822 euro, wegens ten onrechte in beslag genomen kleding en de laattijdige vrijgave daarvan.

Volgens Nill's Fashion zou Sadlers ter gelegenheid van de gevoerde procedures blij hebben gegeven van willekeur, waardoor Nill's Fashion schade heeft geleden.

Nill's Fashion stelt inzonderheid dat het beslag inzake namaak 8 verschillende modellen van Nill's Fashion tot voorwerp had, waarna Sadlers vrij snel tot de vaststelling kwam dat slechts twee daarvan inbreuk maakten op haar modelrechten. De overige zes (niet-inbreukmakende) modellen werden echter slechts na 23 september 2009 (na het opstellen van het eindverslag van de deskundigen) opnieuw aan Nill's Fashion vrijgegeven en waren toen volgens Nill's Fashion niet meer verkoopbaar, waardoor zij schade heeft geleden.

Het hof stelt vast dat de raadsman van Nill's Fashion reeds op 22 juli 2009 opnieuw in het bezit werd gesteld van de betrokken zes modellen. Zij kan niet redelijk voorhouden dat zij daarmee niet wist dat deze kledingstukken werden vrijgegeven en dat zodoende niets eraan in de weg stond dat zij tot de verdere commercialisering daarvan zou overgaan. Indien zij daadwerkelijk meende dat de teruggave van de kledingstukken anders kon geïnterpreteerd worden of twijfels had dienaangaande, had zij daarover uitsluitel moeten trachten te bekomen, door zich dienaangaande in te lichten bij de aangestelde deskundige of bij (de raadsman van) Sadlers. Tenslotte bewijst Nill's Fashion in elk geval niet hetgeen zij beweert, te weten dat de na beslag opnieuw vrijgegeven modellen niet door haar verkocht werden, minstens dat de niet-verkoop daarvan het gevolg is van het beslag inzake namaak dat aanvankelijk op deze kledingstukken werd gelegd. Zij bewijst met andere woorden niet dat zij door de aanvankelijke inbeslagname en vervolgens teruggave van zes kledingmodellen schade heeft geleden.

Nill's Fashion bewijst evenmin dat zij schade heeft geleden door het feit dat zij aanvankelijk gedagvaard werd wegens een beweerde schending van de merkrechten van Sadlers uit hoofde van het Uniemerkt "Sarah Pacini". Uit de inhoud van het verzoekschrift beslag inzake namaak d.d. 20 mei 2008, uit de verrichtingen in het kader daarvan en uit inhoud van de inleidende dagvaarding blijkt afdoende dat door Sadlers aan Nill's Fashion (onder meer) een inbreuk op haar model- en auteursrechten werd verweten. Een fout in hoofde van Sadlers staat zodoende evenmin vast.

Nill's Fashion kan zodoende geen aanspraak maken op schadevergoeding vanwege Sadlers voor de door deze laatste gevoerde procedure van beslag inzake namaak noch voor de procedure zoals gevoerd voor de eerste rechter.

29. Nill's Fashion vordert eveneens een schadevergoeding van 3.000 euro wegens geleden (morele) schade door het beslag onder derden dat door Sadlers gelegd werd op haar bankrekeningen en dat bij vonnis van de beslagrechter te Dendermonde werd opgeheven.

Nill's Fashion blijft echter in gebreke om enige schade te bewijzen die in causaal verband staat met het door Sadlers gelegde beslag onder derden of om die beweerde schade zelfs maar aannemelijk te maken, zodat zij geen aanspraak kan maken op schadevergoeding wegens het gelegde beslag onder derden op haar bankrekeningen.

30. Het hof besluit dat de vordering tot schadevergoeding en het incidenteel beroep van Nill's Fashion ongegrond is.

De gevorderde rechtsplegingsvergoeding

31. Sadlers vordert een rechtsplegingsvergoeding van 5.500 euro per aanleg, zijnde het basistarief berekend op de waarde van haar vordering.

32. Alle overige door de partijen ingeroepen feitelijke elementen, argumenten en middelen zijn niet ter zake dienend en wegen in ieder geval niet op tegen hetgeen hiervoor door het hof werd overwogen.

OM DEZE REDENEN :
HET HOF, recht doende na tegenspraak,

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Verklaart het hoger beroep en het incidenteel beroep ontvankelijk;

Verklaart het hoger beroep gegrond in de hierna bepaalde mate :

Doet het bestreden vonnis teniet, behalve in de mate waarin het de vorderingen van de partijen ontvankelijk verklaarde;

Opnieuw recht doende aangaande de gegrondheid van de vorderingen van de partijen en aangaande de kosten :

Verklaart de vordering van Sadlers & Sadlers Ltd. gegrond in de hierna bepaalde mate :

Veroordeelt Nill's Fashion CVBA tot betaling aan Sadlers & Sadlers Ltd. van de volgende sommen :

- 32.441,17 euro + 10.000 euro te vermeerderen met intresten aan de wettelijke rentevoet vanaf 28 oktober 2009;
- 7.423,42 euro (ereloon en kosten beslag inzake namaak);

Wijst het door Sadlers & Sadlers Ltd. meer gevorderde af;

Verklaart de oorspronkelijke tegenvordering van Nill's Fashion CVBA ongegrond en wijst haar ervan af;

Verklaart het incidenteel beroep van Nill's Fashion CVBA ongegrond;

Legt de kosten van de procedure voor de eerste rechter en deze van de beroepsprocedure ten laste van Nill's Fashion;

Stelt de kosten van de procedure voor de eerste rechter en van de beroepsprocedure vast op 266,27 euro (dagvaardingskosten) + 5.500 euro (rechtplegingsvergoeding eerste aanleg) + 210 euro (verzoekschrift hoger beroep) + 5.500 euro rechtsplegingsvergoeding hoger beroep) aan de zijde van Sadlers & Sadlers Ltd.

Aldus gevonnist en uitgesproken ter openbare terechtzitting van de burgerlijke achtste kamer van het hof van beroep te Brussel, op 21 juni 2016, waar aanwezig waren en zitting hielden:

Els HERREGODTS,
Kaatje BATSELIER,

Kaatje BATSELIER

Raadsheer,
Griffier.

Els HERREGODTS

A.R. 08917/2009

INZAKE:

De vennootschap naar Iers recht SADLERS & SADLERS Ltd, met maatschappelijke zetel te Dublin 2 (Ierland), Lower Baggot Street 22, ingeschreven in de Companies Registration office onder het nummer 369818,

Eiseres op hoofdeis, verweerster op tegeneis, vertegenwoordigd door Mter. LOGGHE loco Mter. S. BERTOUILLE, advocaat te 1050 Brussel, Louizalaan 283 bus 19.

TEGEN:

De C.V.B.A. NILL'S FASHION, met maatschappelijke zetel gevestigd te 9200 Dendermonde, Blauwe Steenstraat 15, K.B.O. nr. 0878.521.278,

Verweerster op hoofdeis, eiseres op tegeneis, vertegenwoordigd door Mter. A. TALLON, advocaat te 1000 Brussel, Zavelstraat 13.

=

- Gelet op de gedinginleidende dagvaarding dd. 30 september 2009;
- Gelet op de bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;
- Gelet op de conclusies neergelegd door partijen en gehoord hun raadsmanen in hun mondelinge uiteenzetting ter openbare terechtzitting;
- Gelet op de dossiers van partijen;

=

I. Feiten – Vorderingen.

① Overwegende dat eiseres (Sadlers & Sadlers Ltd), titularis is van het gemeenschapsmerk “Sarah Pacini”;

Dat zij onder dit merk kleding, schoenen en hoofddeksels verkoopt;

Dat de Sarah Pacini collecties verdeeld worden via exclusieve winkels, multimerkwinkels en departementstores;

Dat eiseres, destijds, en dit blijkbaar tot eind 2008, eveneens een showroom/winkel had in de Trade Mart, gelegen te 1020 Brussel, Atomiumplein 1;

Overwegende dat verweerster (de B.V.B.A. Nill's Fashion), harerzijds vrouwenkledij verkoopt, onder de naam “Nill's Fashion”, en dit in een showroom/winkel in de Trade Mart te Brussel;

Dat verweerster sinds begin 2009, volgens een haar terzake door de Trade Mart Brussels gedaan aanbod, de aldaar alsdan gewezen showroom van eiseres, in huur heeft genomen, en daarbij, aldaar geïnstalleerd materiaal (belichting en winkelrekken) van eiseres (en/of diens vertegenwoordiger in België) heeft overgenomen/gekocht;

② Overwegende dat op 25 mei 2009, op verzoek van eiseres, in de showroom/winkel van verweerster werd overgegaan tot een beschrijvend beslag inzake namaak;

Dat daarbij alsdan beschrijvend beslag werd gelegd op, acht modellen, dewelke door verweerster gecommmercialiseerd werden onder de naam Nill's Fashion, en, naar het oordeel van eiseres gekopieerd werden op, en/of een namaak betroffen van de Sarah Pacini modellen;

Dat eiseres nadien evenwel, (enkel) aan de gerechtsdeskundige, liet weten dat zij haar vordering tot beslag inzake namaak beperkte tot 2 van de 8 modellen waarop beslag werd gelegd, hetzij de kledingstukken met artikelnummers 506 en 563 van verweerster, dewelke aldus eiseres een namaak waren van de respektievelijke Sarah Pacini modellen 2912 (wintercollectie 2008) en 3221 (zomercollectie 2009);

Dat indien de door de gerechtsdeurwaarder meegenomen exemplaren van de zes overige modellen op 22 juli 2009 door de gerechtsdeskundige aan de raadsman van verweerster werden teruggegeven, de handlichting voor het op deze zes modellen gelegde beslag pas na mededeling van het voorverslag van de gerechtsdeskundige, hetzij in oktober 2009, werd verleend;

Overwegende dat de gerechtsdeskundige zijn definitief verslag op 28.10.2009 heeft neergelegd;

Dat de twee modellen 506 en 563 van verweerster daarbij als een namaak beschouwd worden van de modellen 2912 en 3221 van eiseres;

Overwegende dat de deskundige terzake, in zijn verslag, onder het punt 3 “vergelijking van de modellen” het navolgende stelt:

“1. model 506

....

Het is een jurk, die naar beneden breder wordt en door middel van een elastiek, onderaan gezwollen uitziet,

Op de voorzijde merkt men een wijde zak met brede plooien, en op de achterzijde, links en rechts twee linten die door de bovenste kant van een tweede zak lopen, door een knoop vrij los verbonden, en het volume doen zwellen.

....

De stof (van het model 2912 van Sarah Pacini) is uit 96% zuiver scheerwol en 4% elastane, de voering uit 55% acetaat en 45% rayon.

Op de jurk van Nill's Fashion vindt men geen vermelding van de stof, maar die blijkt van minder kwaliteit te zijn.

De vormgeving van beide jurken is praktisch identiek.

2. model 563

....

Het is een double-breasted jasje met een V liggende hals. Dat jasje is met een dubbel gewikkeld gordel, uit hetzelfde stof, met een knoop van voor gesloten.

Het breiwerk is zeer licht, en zo gebreid dat het verticale strepen, met verscheidene breipunten vertoont.

....

Het jasje van Sarah Pacini is uit 83% katoen, 10% nylon en 7% linnen.

Op het jasje van Nill's vindt men geen vermelding van de stof.

Op het eerste gezicht, zou de koper geen verschil kunnen uitmaken tussen de jasjes van Sarah Pacini en degene die door Nill's Fashion verkocht worden.”

Dat van alle modellen foto's aan het deskundig verslag werden gevoegd, en daarbij, voor alle duidelijkheid, door eiseres ook een exemplaar van de door Nill's verkochte jurk (506) en van de Sarah Pacini jurk (2912), evenals twee exemplaren van de door Nill's verkochte jasjes (563), aan het door haar neergelegd stukkenbundel werden gevoegd;

Dat voorts uit het deskundig verslag volgt dat verweerster in de periode 23 januari tot 16 maart 2009, 209 stukken van het model 506 (jurk) heeft verkocht aan een groothandelsprijs van 64 Euro/jurk en in de periode 27 april tot 18 mei 2009, 154 stukken van het model 563 heeft verkocht aan een groothandelsprijs van 38 Euro/jasje, wat een totaal bedrag geeft van 19.228,00 Euro excl. BTW;

Dat verweerster haar desbetreffende kledingstukken voorts blijkbaar liet vervaardigen in Turkije, doch van haar desbetreffende bestellingen/aankopen geen enkel verder gegeven en/of stuk wordt bijgebracht;

③ Overwegende dat eiseres, nog alvorens de deskundige diens eindverslag had neergelegd tot dagvaarding overging;

Dat zij voorts verweerster op 17.12.2009 in gebreke stelde om haar reeds een, naar diens oordeel voor geen betwisting vatbaar zijnde bedrag van 30.689,30 Euro, ten titel van schadevergoeding wegens de op diens intellectuele eigendomsrechten begane inbreuken, te betalen;

Dat eiseres, bij beschikking van 31.12.2009, werd toegelaten om, ten belope van voormeld bedrag, derden bewarend beslag te leggen op de bankrekening van verweerster;

Dat tegen deze beschikking derden verzet werd aangetekend, en de beschikking van 31.12.2009, bij beslissing van 30 april 2010 werd ingetrokken en teniet gedaan;

Dat bij zelfde beslissing de door verweerster ingestelde tegenvordering tot het bekomen van een schadevergoeding wegens tergend en roekeloos beslag als zijnde ongegrond werd afgewezen;

④ Overwegende dat de vordering van eiseres, zoals gesteld in laatste conclusies, ertoe strekt de C.V.B.A. Nill's Fashion te horen veroordelen tot:

- het betalen van een bedrag van 157.574,00 Euro (hetzij 57.574,00 Euro ten titel van vergoeding voor geleden materiële schade, en 100.000,00 Euro ten titel van vergoeding voor geleden morele schade), meer moratoire en gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 1 augustus 2008;
- het ter beschikking stellen van alle informatie welke verweerster in haar bezit heeft met betrekking tot de oorsprong en het distributienetwerk van de namaak;
- het betalen van de kosten van het geding, waarin begrepen de expertisekosten en de maximum rechtsplegingsvergoeding;

Overwegende dat verweerster harezijds besluit tot de ongegrondheid van de lastens haar gestelde vordering, en voorts een tegenvordering heeft ingesteld, ertoe strekkende Sadlers & Sadlers Ltd. te horen veroordelen tot het betalen van een bedrag van 42.123,00 Euro, ten titel van schadevergoeding wegens onbehoorlijk beslag inzake namaak, het onbehoorlijk bewarend beslag onder derden, en geleden morele schade, meer de vergoedende intresten aan de wettelijke rentevoet vanaf 25 mei 2009 tot de datum van algehele betaling, en meer de kosten van het geding;

II. Bespreking.

① Overwegende dat eiseres zich ter ondersteuning van haar vordering beroept op een schending van, naar haar zeggen, diens auteursrechten en diens niet-ingeschreven gemeenschapsmodelrecht op de twee alhier ter sprake zijnde modellen en/of ontwerpen van respectievelijk de Sarah Pacini herfst-winter collectie 2008 (art 2912), en de Sarah

Pacini lente-zomer collectie 2009 (art 3221), waarvan, aldus eiseres, de modellen 506 en 563 van de collectie 2009 van verweerster een kopie en/of namaak zijn;

Dat verweerster zich harerzijds op het standpunt stelt dat eiseres, ten deze, niet bewijst dat zij de titularis zou zijn van de auteursrechten of van een niet-ingeschreven gemeenschapsmodelrecht op de alhier ter sprake zijnde modellen/ontwerpen van de Sarah Pacini merkkledij, en daarbij van oordeel is dat er ook van geen namaak sprake kan zijn, nu haar modellen 506 en 563, naar haar zeggen niet kunnen beschouwd worden als quasi-identiek en/of als gekopieerd op de Sarah Pacini-modellen 2912 en 3221;

② Overwegende dat, wat dit laatste punt betreft, er alhier kan op gewezen worden dat in tegenstelling tot wat verweerster wil doen uitschijnen, de respektievelijk alhier ter sprake zijnde kledingsmodellen, zoniet identiek, minstens quasi-identiek zijn;

Dat de, aldus verweerster, tussen de modellen bestaande verschillen, hetzij onbestaande zijn, hetzij slechts onbelangrijke details betreffen;

Overwegende dat wat de rokken betreft, het enig verschil, de gebruikte stof is, nu de rok van de Sarah Pacini collectie, een winterrok was, en deze van Nill's een naar diens zeggen uit 100% linnen vervaardigde rok voor de zomer betreft;

Dat de rok van Nill's voorts niet langer is, en de zak op de rugzijde daarvan ook niet veel wijder is dan die van Sarah Pacini;

Dat deze beweerdelijke verschillen enkel te maken hebben met de wijze waarop de Nill's rok door de gerechtsdeskundige werd gefotografieerd, (m.n. het louter voor zich houden van de rok, en het minder vast maken van de linten die door de bovenste kant van de zak op de rugzijde lopen);

Overwegende dat de vormgeving van beide jurken wel degelijk, zoals gesteld door de gerechtsdeskundige, praktisch identiek is;

Dat beide jurken op exact dezelfde wijze werden uitgevoerd;

Overwegende dat hetzelfde geldt voor de twee jasjes, waartussen, aldus de gerechtsdeskundige, een koper, op eerste zicht, geen verschil kan zien;

Dat verweerster alhier, andermaal, verschillen wenst af te leiden, uit de gemaakte foto's;

Dat het jasje van Sarah Pacini evenwel slechts twee lange hangende stukken stof op de voorzijde vertoont, als wanneer men de gordel van het jasje niet vastmaakt;

Dat de kraag van beide jasjes geen ander design kent, doch de ene misschien, gelet op de kwaliteit van het breiwerk en de afwerking van de boord, iets mooier valt dan de andere;

Dat de design van het breiwerk, daarbij kennelijk gelijk of omzeggens hetzelfde is;

Dat het enig verschil tussen beide jasjes er eventueel in bestaat dat het ene iets langer is dan het andere, weze het dat zulks ook afhankelijk is van de persoon door wie het jasje wordt gedragen;

③ Overwegende dat voorts uit de voorliggende gegevens volgt dat, zoals vastgesteld op 04.02.2008, door een gerechtsdeurwaarder, in de showroom van eiseres, (Dieudonné Lefèvre straat te 1020 Brussel), de Sarah Pacini rok (model 2912) deel uitmaakte van de alsdan door eiseres geëxploiteerde herfst-winter collectie 2008, die op 21.01.2008 door eiseres aan haar agenten en invoerders was voorgesteld.

Dat het desbetreffend kledingstuk, aldus eiseres, en zonder dat zij hierin wordt tegengesproken vanaf augustus 2008, in de winkels lag.

Dat duidelijk is, en in ieder geval door verweerster niet wordt weerlegd, dat het in 2008, onder het merk Sarah Pacini, in de handel gebracht model 2912, door verweerster, - zijnde zelf actief in de verkoop van modeconfectiekleding onder diens eigen naam - , gekend was als wanneer zij haar daarmee overeenkomend artikel 506, in de Nill's zomercollectie 2009 opnam, en naar het alhier enkel gekend gegeven, vooreerst eind januari 2009 is gaan verkopen.

Overwegende dat, anderzijds, door een gerechtsdeurwaarder, op 20.11.2008, in de voormelde showroom van eiseres, werd vastgesteld dat het Sarah Pacini jasje (model 3221), alsdan door eiseres werd gecommmercialiseerd, als deel uitmakende van de Sarah Pacini lente-zomercollectie 2009, dewelke, naar de voorliggende gegevens door eiseres op 23.07.2008 aan haar agenten en invoerders was voorgesteld.

Dat wat het daarmee overeenkomende Nill's artikel 563 betreft, ten deze, andermaal, enkel is geweten dat dit door verweerster vanaf eind april 2009 werd verkocht, hetzij nadat het Sarah Pacini jasje (model 3221), reeds op de markt was gebracht.

Overwegende dat eiseres daarbij voor diens modellen 2912 en 3221, tekeningen en technische fiches, opgemaakt onder de (merk) naam Sarah Pacini, evenals foto's bijbrengt, waarvan voorts ook op 04.02.2008 en 20.11.2008, door de hiertoe aangezochte gerechtsdeurwaarder werd vastgesteld dat al deze documenten zich wel degelijk in handen van eiseres bevonden, en zulks overigens ook het geval was voor de andere modellen van de Sarah Pacini wintercollectie 2008-2009, en zomercollectie 2009.

Dat verweerster, harerzijds, noch voor haar artikel 506, noch voor haar artikel 563, enig welkdanig stuk en/of gegeven bijbrengt wijzend op enig, naar haar zeggen eigen, en/of onafhankelijk scheppend werk, bij de totstandkoming ervan.

Dat verweerster ook geen model en/of tekeningen (met proporties) voorlegt die in mode- en/of trendboeken (zoals Fashion Box) zouden zijn gepubliceerd, en waarop zij zich desgevallend zelf voor het maken van haar kledingstukken 506 en 563 zou gebaseerd hebben.

Dat verweerster alhier niet eens aangeeft wanneer, bij welke fabrikant en voor welke prijs zij haar alhier ter sprake zijnde kledingstukken zou hebben laten vervaardigen.

Dat verweerster er zich alhier toe beperkt enkele afbeeldingen voor te leggen van kledingscollecties van Crea Concept en Deco Paris, dewelke evenwel latere kledingsseizoenen, (hetzij het zomerseizoen 2010, en het winterseizoen 2010-2011) betreffen.

Overwegende dat verweerster alhier geen enkel stuk en/of welkdanige uitleg bijbrengt die vermag te weerleggen dat de Nill's kledingstukken, ten deze, eenvoudig en/of louter gekopieerd werden op de door eiseres, onder het merk Sarah Pacini, gecommmercialiseerde modellen 2912 en 3221.

Overwegende dat eiseres terzake overigens ook alsnog laat gelden dat Sarah Pacini merkkledij reeds in het verleden (hetzij in 2000) door verweerster gekopieerd werd.

Dat indien verweerster zulks thans betwist, dan toch, minstens althans, vaststaat dat zij er destijds (in 2000), weze het in het kader van een minnelijke regeling, mede instemde een schadevergoeding te betalen wegens slaafse nabootsing van Sarah Pacini kledij.

④ Overwegende dat het voorgaande weliswaar alsnog niet betekent en/of impliceert dat de alhier ter sprake zijnde Sarah Pacini kledingsmodellen, model- en/of auteursrechtelijke beschermde (quasi) creaties zouden uitmaken.

Dat voor prestaties die geen bescherming op grond van een intellectueel recht genieten, dan wel de vrijheid van kopie geldt, en, in principe, enkel bescherming kan verkregen worden in geval van onrechtmatige begeleidende omstandigheden die te onderscheiden zijn van het nabootsen op zich. (A. Hallemaans & V. Wellens, "Het optreden tegen imitatie van prestaties die niet door intellectuele rechten zijn beschermd", R.W. 2011-2012, 1406; Cass. 29 mei 2009, met noot van D. Mertens, R.W. 2010-2011, 1562).

⑤ Overwegende dat nu eiseres haar vordering, ten deze, grond op een schending van intellectuele rechten, die het kopiëren op zich verbieden, - (met name een niet-ingeschreven gemeenschapsmodelrecht en auteursrecht) - , zich vooralsnog de vraag stelt of eiseres zich al dan niet terecht op deze intellectuele rechten beroept, en/of de twee alhier ter sprake zijnde Sarah Pacini kledingsmodellen 2912 en 3221 al dan niet aan de model- en auteursrechtelijke beschermingsvoorwaarden voldoen.

Dat duidelijk is dat de gerechtsdeskundige aangesteld in het kader van de procedure van beslag inzake namaak zich daarover niet heeft uitgesproken, en overigens ook niet uit te spreken had.

⑥ Overwegende dat de door de Verordening (EG) nr 6/2002 betreffende gemeenschapsmodellen geboden bescherming, de verschijningsvorm, hetzij het uitzicht, het uiterlijk, het voorkomen van een voortbrengsel (product) betreft en/of tot voorwerp heeft.

Dat om bescherming van een niet-ingeschreven gemeenschapsmodel te kunnen genieten, het model op een bij de Verordening 6/2002 bepaalde wijze voor het publiek beschikbaar moet zijn gesteld, en het model daarbij zowel nieuw moet zijn als een eigen karakter dient te hebben.

Dat overeenkomstig het artikel 5 van Verordening 6/2002 een niet-ingeschreven gemeenschapsmodel als nieuw wordt beschouwd indien geen identiek model of model waarvan de kenmerken slechts in onbelangrijke details verschillen voor het publiek beschikbaar is gesteld, vóór de datum waarop het model waarvoor bescherming wordt gevraagd voor het eerst voor het publiek beschikbaar is gesteld.

Dat volgens het artikel 6 van Verordening 6/2002 een niet-ingeschreven gemeenschapsmodel wordt geacht een eigen karakter te hebben, indien de algemene indruk die het bij de geïnformeerde gebruiker wekt, verschilt van de algemene indruk die bij die gebruiker wordt gewekt door modellen die voor het publiek beschikbaar zijn gesteld vóór de datum waarop het model waarvoor bescherming wordt aangevraagd voor het eerst voor het publiek beschikbaar is gesteld.

Dat considerans 14 van de preambule van de Verordening met betrekking tot het "eigen karakter" het volgende stelt:

"Het criterium voor de beoordeling van het eigen karakter van een model moet het duidelijk verschil zijn tussen de algemene indruk die wordt gewekt bij een geïnformeerde gebruiker die het model bekijkt, en die welke bij hem wordt gewekt door het vormgevingserfgoed, met inachtneming van de aard van het voortbrengsel waarop het model wordt toegepast of waarin het is verwerkt en in het bijzonder van de bedrijfstak waarmee het verbonden is en de mate van vrijheid van de ontwerper bij de ontwikkeling van het model."

Overwegende dat voorts de eventuele bescherming van een werk uit hoofde van het gemeenschapsmodel krachtens Verordening 6/2002, de bescherming uit hoofde van het auteursrecht onverlet laat.

Overwegende dat om auteursrechtelijke bescherming te genieten een werk in een bepaalde vorm moet zijn uitgedrukt en aan de originaliteitsvoorwaarde moet voldoen.

Dat het auteursrecht meteen, net zoals het gemeenschapsmodelrecht, geen ideeën, werkwijzen of technieken beschermt.

Dat auteursrechtelijke bescherming kleeft aan de vorm en niet aan de inhoud, waarbij het de vormgeving is die oorspronkelijk en/of origineel moet zijn.

Dat een werk origineel is wanneer dit een intellectuele schepping is van de maker, die de persoonlijkheid van deze laatste weerspiegelt en tot uiting komt door de vrije creatieve keuzen van die maker bij de totstandkoming van dat werk.

Overwegende dat in feite de vereiste van het eigen karakter uit het modellenrecht, in wezen hetzelfde criterium is als het auteursrechtelijk originaliteitscriterium.

Dat het vervuld zijn van de modelrechtelijke beschermingsvereiste van het eigen karakter afhankelijk is van een scheppingsdaad waardoor er een afstand wordt gecreëerd met reeds bestaande modellen.

Dat een (confectie)kledingsmodel dat zich niet in zijn geheel dusdanig onderscheidt van reeds bestaande van het vormingserfgoed deel uitmakende modellen, dat er bij de

(geïnformeerde gebruiker) een andere algemene en/of totaalindruk ontstaat, en/of aldus geen eigen karakter heeft, ook geen eigen oorspronkelijk karakter zal hebben, en/of niet de persoonlijke stempel van de maker zal dragen.

(B. De Vuyst "Tekeningen en Modellen" Die Keure, 2009, 27 e.v., H. Vanhees: "De Benelux Tekeningen – en Modellenwet na de Europese harmonisatie", TBH 2003, 564 e.v.; J. Keustermans, "Auteursrecht", Larcier 2009, blz 4 e.v. En 37; B. Michaux, "La notion d'originalité en droit d'auteur: une harmonisation communautaire en marche accélérée", TBH 2012,599).

⑦ Overwegende dat degene die zich, zoals in casu, gelijktijdig op de bescherming van een niet-ingeschreven gemeenschapsmodel en een auteursrecht beroept, het bewijs dient te leveren dat de in het artikel 11 van Verordening 6/2002 bedoelde voorwaarden vervuld zijn, en daarbij, meer in het bijzonder, dient aan te geven in welk opzicht zijn gemeenschapsmodel een eigen karakter heeft, en/of moet aanduiden waarin de originaliteit van het model ligt, hetzij elementen dan wel de originaliteit van, in casu kledingsmodellen, kenmerken, en/of maken, dat het kledingsmodel geheel duidelijk herkenbaar is en zich duidelijk onderscheidt van andere bestaande, van het vormgevingserfgoed deel uitmakende, modellen; (artikel 85.2 Verordening 6/2002; F. De Visscher en B. Michaux, "Precis du droit d'auteur et des droits voisins, Bruylant 2000, 24).

Overwegende dat eiseres er zich ten deze toe beperkt te stellen dat haar kledingsmodellen zich door hun stijl en breitechniek onderscheiden van andere ontwerpen en modellen van textielmakers.

Overwegende dat een stijl en een techniek evenwel als dusdanig geen model- noch auteursrechtelijke bescherming genieten.

Overwegende dat daarbij een bolvormige jurk en een dubbelrijig jasje met een V hals die met een gordel wordt vastgeknoopt, geen ongebruikelijke modellen betreffen, doch kledingsmodellen en/of vormen betreffen die als dusdanig in 2008-2009 reeds lang gekend waren.

Dat eiseres het overigens, in het kader van de in 2000 met verweerster gerezen betwisting, reeds had over een ballonrok.

Dat voorts ook het gebruik in de breigoedmode van verscheidene breisteken, en/of combinatie van verticale en horizontale breisteken, al evenmin een onbekende was.

Overwegende dat eiseres ten deze niet aangeeft welke vernieuwingen dan wel door haar twee alhier ter sprake zijnde kledingsmodellen zouden zijn gerealiseerd.

Overwegende dat, ten deze, niet is aangetoond dat aan de twee alhier ter sprake zijnde confectiekledingsmodellen van eiseres, in 2008-2009, elementen zouden zijn toegevoegd en/of dusdanig gewijzigd, waardoor deze zich duidelijk zouden onderscheiden van andere zich binnen eenzelfde stijl en/of modetrend bewegende modellen.

Overwegende dat de vereiste van het eigen karakter alhier op grond van de voorliggende gegevens niet vervuld voorkomt, en er meteen ook niet tot het bestaan van een eigen oorspronkelijk karakter kan besloten worden.

⑧ Overwegende dat er in de gegeven omstandigheden aldus ook van geen inbreuk op intellectuele eigendomsrechten sprake kan zijn.

Overwegende dat eiseres alhier voorts geen van het nabootsen op zich onderscheiden fout inroept, laat staan bewijst.

Overwegende dat het meteen ook betaamt eiseres van haar vordering af te wijzen.

⑨ Overwegende dat alhier, wat de tegenvordering betreft, verweerster voorzeker zoals bepaald bij de artikels 1369 bis 3 § 2 en 1369 ter § 3 Ger. WB. aanspraak kan maken op een schadevergoeding wegens het op 8 kledingsmodellen onterecht gelegd beslag inzake namaak.

Dat, in casu, door eiseres, zonder recht, een inbreuk werd begaan op de vrijheid van handel van verweerster, wat alsdusdanig een fout oplevert, waarvoor een vergoeding voor de eruit voortvloeiende schade, overeenkomstig het artikel 1382 BW, moet worden toegekend. (F. De Visscher, "Sancties en procedures in intellectuele rechten, Larcier 2008, blz 184-188).

Overwegende dat het verweerster terzake dan wel behoort haar desbetreffende schade te bewijzen.

Dat, in casu, duidelijk is dat verweerster voor het aantal door haar, voorafgaandelijk aan de procedure van beslag inzake namaak, verkochte modellen 506 en 563 geen schade lijdt.

Dat het aantal nog in voorraad zijnde, in beslag genomen modellen 506 en 563 niet is gekend, nu het exploot van beslag door geen der partijen wordt neergelegd.

Dat dit aantal, minstens van het model 506 lager lag dan het verkocht aantal.

Dat daarbij ook een onbekende is of alle modellen die in beslag werden genomen, en half mei 2009 voorsnog niet verkocht waren, nog aan zelfde prijzen hadden kunnen en/of zouden zijn verkocht.

Dat het de Rechtbank voorkomt dat indien de 8 in beslag genomen modellen, wel degelijk deel uitmaakten van de lente – zomercollectie 2009 van verweerster, zulks voorsnog niet wegneemt dat de vooreerst in oktober 2009, 6 vrijgegeven modellen, eventueel alsnog bij een uitverkoop in 2010, weze het tegen desgevallend gereduceerde prijzen konden verkocht worden.

Dat verweerster in ieder geval niet zegt wat van deze 498 stukken is geworden.

Overwegende dat het in de gegeven omstandigheden gepast voorkomt, bij gebreke aan enige andere uitleg, de aan verweerster toekomende schadevergoeding te bepalen op 8.947,50 Euro (hetzij 50% van 17.895,00 Euro).

Dat haar op dit bedrag, voorts enkel gerechtelijke intresten worden toegekend vanaf 17 mei 2010, (datum van het instellen van de vordering).

Overwegende dat verweerster van het door haar bij wijze van tegenvordering meer gevorderde wordt afgewezen.

Dat reeds over de vraag tot schadevergoeding, wegens tergend en roekeloos beslag onder derden, door de beslagrechter werd geoordeeld.

Dat verweerster voorts geen morele schade bewijst.

⑩ Overwegende dat uiteindelijk geen redenen worden bijgebracht toelatende af te wijken van de basisrechtsplegingsvergoeding.

OM DEZE REDENEN, de Rechtbank

Rechtsprekend op tegenspraak.

Verklaart de hoofdvordering ontvankelijk doch ongegrond, en wijst er eiseres op hoofdeis derhalve van af.

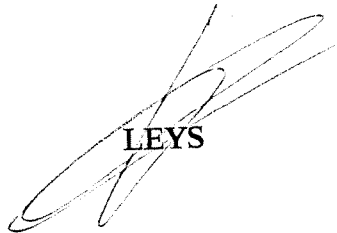
Verklaart de tegenvordering ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond.

Veroordeelt alsdus Sadlers & Sadlers Ltd tot het betalen aan de C.V.B.A. Nill's Fashion, van de som van **8.947,50 Euro**, meer de moratoire gerechtelijke intresten aan de gewone wettelijke rentevoet vanaf 17 mei 2010 tot de dag der algehele betaling.

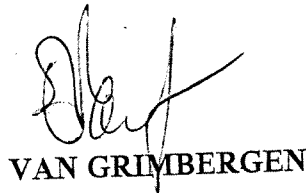
Wijst eiseres op tegeneis af van het door haar meer gevorderde.

Veroordeelt daarbij Sadlers & Sadlers Ltd tot de kosten van het geding, met inbegrip van de expertisekosten, te begroten in hoofde van haarzelf op 13.189,69 Euro, en begroot in hoofde van de C.V.B.A. Nill's Fashion op 5.500,00 Euro.

Dit vonnis werd gewezen door de 20e Kamer – Zaal C Buitengewoon van de Rechtbank van Koophandel te Brussel, samengesteld uit Mevr. **BONNEVILLE**, Voorzitter van de Kamer, de Heren **LEYS** en **VAN GRIMBERGEN**, Rechter in Handelszaken, die alle zittingen hebben bijgewoond en die over de zaak hebben beraadslaagd.

LEYS

VAN GRIMBERGEN

MEIRLAEN

Mevr. **BONNEVILLE** verkeert in de onmogelijkheid om de uitgesproken beslissing te ondertekenen.

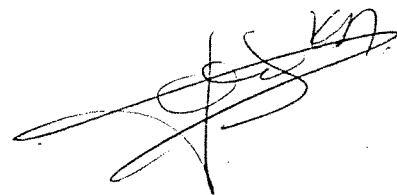

MEIRLAEN

Het vonnis werd uitgesproken door, Mevr. **ROOSEN**, Rechter, door de dienstdoende voorzitter aangewezen (overeenkomstig beschikking op grond van artikel 782bis, al. 2 Gerechtelijk Wetboek op 25/03/13..) om de voorzitter van de kamer te vervangen op het ogenblik van de uitspraak bijgestaan de Mevr. **MEIRLAEN**, Afgevaardigd Griffier,
op **25-03-2013**

ROOSEN

MEIRLAEN